

*Dedicated to Awdah al-Hathaleen, whose spirit and kindness and courage remain with us -
neohasid.org, Tisha B'Av 2026 - download a full translation of Lamentations with explanations
from neohasid.org/resources/laments*

לנוכח כל המלחמות, דם הפלסטינים והבדויאים בשתחים של הגדה המערבית, המכונים יהודה ושומרון,
מוסיף להישפך, נגד כל המחאות שבתורה. גם נשפכו דמים בשמה של תורה, וחלילה לנו על חלול השם.
התפילה הזאת של קינה ואזהרה היא בשביל חיי כל עמי הארץ ובשביל לב של עם ישראל, שלא נהפוך
לאכזרים.

*In the face of so many wars, the blood of the Palestinians and Bedouin in the West Bank, also known as Judea and
Samaria, continues to be spilled, contrary to all the protests of the Torah. This blood is even spilled in the name of the
Torah, God forbid such a desecration of the divine name. This is a prayer of lament and warning for the sake of the
lives of all the peoples of the land, and for the sake of the heart of the Jewish and Israeli people, to help us all resist
the cruelty that beckons.*

דם עמי הארץ נשפך על האדמה שחיייהם תלויים בה, וגם תקנותם נרדפת וכמעט מגרשת. נגנבו צאנם
ונשפכו בתייהם, באום אל-ח'יר, במוכנאס, במסאפר יאטה וכולי, כדי שיגרשו תושבים לא-יהודי מן
השטח ומאדמתם. וכל האסון הזה נעשה על-ידי ישראלים יהודים המגביהים עצמה וגאנה מעל זכויות
האדם ומעוררים שנאה כלפי בני אדם שאינם יהודים.

ואם הארץ היא אדמת קדש, אוי למי שהופך אותה לארץ זבת דמי הבריות, להזמין "שקר גדול
מהגבעות" (זפנ' א:י), כי אמרה התורה לכל, "לא תחניפו את הארץ אשר אתם בה, כי הדם הוא יחניף
את הארץ" (במד' לה:לג), וגם נאמר "כי לא לפניו חגף יבוא" (איוב יג:טז) ו"תקנת חגף תאבד" (איוב
ח:יג).

ואי אפשר לומר "ידינו לא שפכו את הדם הזה, ועינינו לא ראו" (דבר' כא:ז), כי ראינו כל יום ויום
בכל מסד שהנח בידינו. וכי אם לא שפכו ידינו את הדם הזה, רגלינו עומדות עליו, נרטבות ממנו. ואם
לא ראינו, החטא הוא שלנו כי העלמנו את עינינו והתעלמנו מצלם אלהים שבאדם. אכן אמר הנביא,
אם "לא דברת להזהיר רשע מדרךכו", אז "רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש" (יחז' לג:ח).

לנכח כל זאת, איכה נעמד דוממים ביום אבילותינו וביום תעניתינו, ואיכה לא נזעק לעצור עוון גדול
כזה, שנפל גם על שכמינו וגם על הארץ שהיא קדושה לנו, הארץ שנועדנו לשבת בה יחד עם
הפלסטינים על-פי רצון המקום.

ואנו זוכרים היום בפחד מה שאמרה תורה: "ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה, כי אם בדם שפכו"
(במד' לה:לג), רחמנא ליצלן.

אז עלינו לשאת את קולנו לדרש משפט לגר ולאביון, כדי ש"ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה"
(תהל' עב:ג), שנאמר, "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה" (ישע' א:כז).

The blood of the peoples of the land has been spilled upon the soil on which their lives depend, and even their hope is persecuted and almost driven away. Their flocks have been stolen and their homes burned—in Umm al-Khair, in Mukhmas, in Masafer Yatta, and elsewhere—in order that non-Jewish residents be driven from the territory and from their soil. And all this calamity has been wrought by Jewish Israelis who elevate power and pride above human rights, and who arouse hatred toward people in the land who are not Jews.

And if this land is holy ground, woe to those who turn it into a land flowing with the blood of humanity, bringing upon it “a great shattering from the hilltops” (Zeph 1:10). For the Torah said to all: “You shall not pollute the land you dwell in, for blood pollutes the land” (Num 35:33). And it was also said: “For the one who pollutes shall not come before God’s Presence” (Job 13:17), and “the hope of the one who pollutes will be lost” (Job 8:13).

And we cannot say: “Our hands have not shed this blood, nor have our eyes seen” (Deut 21:7), for we can see it, day after day, on every screen placed into our hands. And even if our hands have not shed this blood, our feet stand on it, and are wetted by it. And if we say, we have not seen, the sin remains ours, for we have hidden our eyes, and so hidden ourselves from the image of God in all humanity. For truly the prophet said, if “you did not speak to warn the wicked from his way,” then “the wicked shall die in his wrongdoing, and his blood I will require at your hand” (Ezek 33:8).

Facing all this, how can we stand silent on our day of mourning and fasting? How can we not cry out to stop such a great sin, which has fallen both upon our shoulders and upon the land that is holy to us—the land in which we are destined to dwell together with the Palestinians, according to the will of the One who is the place of the world?

So we remember today with fear what the Torah has said: “And for the land there can be no atonement for the blood that has been spilled upon it, except by the blood of the one who spilled it” (Num 35:33), may the Compassionate One save us.

Therefore, let us raise our voice to demand justice for the stranger and the poor, so that “the mountains will uplift peace for the people, and the hilltops will, through righteousness” (Ps 72:3), as it is said: “Zion shall be redeemed through justice, and her captives, those who return to her, through righteousness” (Isa 1:27).

neohasid.org - see neohasid.org/resources/laments for more Tisha B’Av resources